

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η ΑΠΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΣ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ, ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟ-
ΜΟΥ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΤΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Επιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντῖνος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060 570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2024

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Προοιμιακός.

Εἰρηνικά.

«Κύριε, ἐκέκραξα...».

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·

Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου

ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου

ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,

ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Στιχηρά Προσόμοια.
Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου μοναχοῦ.

1.

Εάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε,
τίς ὑποστήσεται;

Ὅτι παρά Σοί ὁ ἰλασμός ἐστίν.

Γενεθλίων τελουμένων
τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου,
τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος
ἐπληροῦτο ἡ διάθεςις τοῦ ὄρκου·
τοῦ γάρ Προδρόμου ἡ κεφαλή
ἀποτμηθεῖσα
ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπί πίνακι
τοῖς ἀνακειμένοις.

Ὡ συμποσίου μισητοῦ,
ἀνοσιουργήματος
καί μισαιφονίας πλήρους!
Ἄλλ' ἡμεῖς τόν Βαπτιστήν,
ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεῖζονα,
ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

2.

Ενεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τόν λόγον Σου.

Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπί τόν Κύριον.

Γενεθλίων τελουμένων ...

3.

Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός·

ἀπό φυλακῆς πρωΐας
ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ωρχήσατο ἡ μαθήτρια
τοῦ παμπονήρου διαβόλου
καὶ τὴν κεφαλὴν σου, Πρόδρομε
μισθὸν ἀφείλετο.
ὦ συμποσίου πλήρους αἱμάτων!
Εἶθε μὴ ὤμοσας, Ἡρώδη ἄνομε,
ψεύδους ἔκγονε,
εἰ δέ καὶ ὤμοσας μὴ εὐώρησας.
κρεῖττον γάρ ψευδάμενον
ζωῆς ἐπιτυχεῖν
καὶ μὴ ἀληθεύσαντα
τὴν χάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν.
Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν
ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα
ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

4.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος, 7
καὶ πολλή παρ' Αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ Αὐτός λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ 8
ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν Αὐτοῦ.

Ωρχήσατο ἡ μαθήτρια ...

5.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε Αὐτόν, πάντες οἱ λαοί. Ψαλ. 116,1

Οὐκ ἔδει σε, ὦ Ἡρώδη,

τόν τῆς μοιχείας ἔλεγχον
 δι' ἔρωτα σατανικόν
 καί οἶστρον δηλυμανίας
 θανάτῳ κατακρῖναι!
 Οὐκ ἔδει σε τούτου
 τήν πάντιμον κάραν
 παρανόμῳ γυναικί
 δι' ὄρκον ὀρχήσεως
 παραδοῦναι σφαλερῶς.
 ὦ! πῶς ἐτόλμησας
 τοιοῦτον φόνον τελέσαι;
 πῶς δέ οὐ κατεφλέχθη
 ἡ ἀσελγῆς ὀρχήστρια
 ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου
 ἐπί πίνακι βαστάζουσα ταύτην;
 Ἄλλ' ἡμεῖς τόν Βαπτιστήν
 ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα
 ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

6.

Ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
 καί ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τόν αἰῶνα.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται,
 πάλιν ταραττεται.

Ὡς ὄρχημα δόλιον
 καί πότος μετά δόλου!
 ὁ Βαπτιστής ἀπετέμενετο
 καί Ἡρώδης ἐταράττετο.

Πρεσβείαις, Κύριε,
 τοῦ Σοῦ Προδρόμου
 τὴν εἰρήνην παράσχου
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα.

Γενεθλίων τελουμένων ... (Τό πρώτο)

Καί νῦν. Θεοδοκίον.

Τίς μή μακαρίσει Σε
 Παναγία Παρθένε;
 τίς μή ἀνυμνήσει Σου
 τόν ἀλόχευτον τόκον;
 ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός
 ἐκλάμπας Υἱός Μονογενής,
 ὁ Αὐτός ἐκ Σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν,
 ἀφράστως σαρκωθείς,
 φύσει Θεός ὑπάρχων
 καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς
 οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,
 ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων,
 ἀσυγχύτως γνωριζόμενος.
 Αὐτόν ἰκέτευε, σεμνή παμμακάριστε,
 ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Εἴσοδος-«Φῶς ἰλαρόν»-*Προκείμε-
νον.*

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

1^{ον}

Προφητείας Ἡσαΐου τό ἀνάγνωσμα

**40,1-5, 9 · 41,17-18 · 45,8.
48,20-21 · 54,1· 40,1-5, 9**

Ὁ Πρόδρομος ἄγγελος τοῦ Ἐρχομένου Κυρίου. Ἀγγελιοφόρος τῶν καλῶν νέων τῆς σωτηρίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης.

Ὡς εὐαγγελιστής λοιπόν τῶν καλῶν εἰδήσεων εἶναι παρηγορητής τοῦ Λαοῦ, ὅπως λέγει ὁ Ἡσαίας. «Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τόν Λαόν Μου λέγει ὁ Θεός!»

Πῶς ἀλλοιῶς θά παρηγορηθῆ ὁ Λαός, παρά μέ τό προφητικό κήρυγμα ὅτι «Ἔρχεται ὁ ἀπεσταλμένος ἀπό τό Θεό Σωτήρας τοῦ κόσμου;» Αὐτόν ἀκριβῶς, ὄχι ἀπλῶς ἐξήγγειλε, ἀλλά ὑπέδειξεν ὁ Πρόδρομος Ἐλθόντα καί ἐβάπτισε!

Τάδε λέγει Κύριος·

Αὐτά λέει ὁ Θεός:

- 1 **Παρακαλεῖτε,
παρακαλεῖτε τόν λαόν Μου,
λέγει ὁ Θεός.**
Παρηγορεῖτε, παρηγορεῖτε τό λαό Μου
λέει ὁ Θεός σας.
- 2 **Οἱ ἱερεῖς,
λαλήσατε εἰς τήν καρδίαν Ἱερουσαλήμ,
Οἱ ἱερεῖς, μιλήσετε στήν καρδιά τῆς
Ἱερουσαλήμ.
παρακαλέσατε αὐτήν·**

καί παρηγορήσετέ την,
 ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς,
 διότι τέλειωσε ὁ καιρός τῆς δουλείας της,
 λέλυται γάρ ἡ ἁμαρτία·
 καί λύθηκε ἡ ἀνομία της.
 ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρός Κυρίου
 Ἐλαβε ἀπό τό χέρι τοῦ Κυρίου
 διπλᾶ τά ἁμαρτήματα αὐτῆς.
 διπλῆ τιμωρία γιά τίς ἁμαρτίες της.

Ὁ Κύριος ἔρχεται!

Ἐτοιμαστε τὸ δρόμο νὰ περάση!

Ἐτοιμασία τοῦ δρόμου πού θά περάση γιά νά
 ὑποδεχτοῦν οἱ ἄνθρωποι τόν Ἐρχόμενο ἀπό τό
 Θεό Σωτῆρα, σημαίνει, καθαρῖσετε τό δρόμο ἀπό
 τήν ἁμαρτία καί κάθε ἀπρέπεια καί στολῖσετε
 ὀν μέ ἔργα δικαιοσύνης. Εὐπρεπίστετέ τον μέ τήν
 μετάνοια.

3 **Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·**

Κάποιος ἀκούγεται πού κηρύττει στήν
 ἔρημο:

Ἐτοιμάσατε τήν ὁδόν Κυρίου,

Ἐτοιμαστε τό δρόμο γιά νά περάση ὁ Κύ-
 ριος,

εὐθείας ποιεῖτε

τάς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ἰσιῶστε τό δρόμο νά περάση ὁ Θεός μας.

4 **Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται**

Κάθε φαράγγι ἄς γεμίση,
 καί πᾶν ὄρος καί βουνός ταπεινωθήσε-
 ται·

κάθε βουνό καὶ κάθε λόφος ἅς ἰσοπεδωθῆ·
καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν
 καὶ κάθε ἀνωμαλία τοῦ δρόμου ἅς ἰσιώσῃ
καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·
 καὶ τ' ἀπόκρημνα μέρη, ἅς γίνουσι δρόμοι
 καθαροί.

5 **καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ**
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

Τότε θά δῆ κάθε ἄνθρωπος τὴ σωτηρίαν
 πού στέλνει ὁ Θεός.

9 **Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι,**
ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών·

Ἀνέβα πάνω σέ ψηλὸ βουνό ἐσύ πού φέρ-
 νεις τὰ χαρμόσυνα νέα στὴ Σιών.

Ἐψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου,
 Δυναμώσε τὴ φωνή σου

ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ·

ἐσύ πού φέρνεις τὰ χαρμόσυνα νέα στὴν
 Ἱερουσαλήμ.

ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε.

Φωνάζτε δυνατὰ καὶ μὴ φοβᾶσθε!

41,17-18

17 **Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός,**

Ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ Θεός,

ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεός Ἰσραὴλ,

Ἐγὼ ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ θά τοὺς
 εἰσακούσω·

καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς,

καὶ δέν θά τοὺς ἐγκαταλείψω,

18 **ἀλλὰ ἀνοιξῶ ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς**

ἀλλά θ' ἀνοίξω ποτάμια πάνω στά βουνά
καί ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς·
καί πηγές μέσα στίς πεδιάδες·
ποιήσω τήν ἔρημον εἰς ἔλη
θά κάνω τήν ἔρημο νά γεμίση ἔλη,
καί τήν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς.
καί τή διψασμένη γῆ θά γεμίσω αὐλάκια
μέ νερά.

45,8

- 8 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανός ἄνωθεν,
Ἵς εὐφρανθοῦν οἱ οὐρανοί στά ὕψη
καί αἱ νεφέλαι βανάτωσαν δικαιοσύνην·
καί τά σύννεφα ἅς βρέξουν δικαιοσύνη·
ἀνατειλάτω ἡ γῆ
καί βλαστησάτω ἔλεος,
ἅς ἀνατείλη ἡ γῆ κι ἅς βλαστήσῃ ἔλεος
καί δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα.
καί μαζί ἅς ἀνατείλη δικαιοσύνη!

48,20-21

- 20 Φωνήν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε
Ἀναγγεῖλετε τά νέα μέ χαρούμενες φωνές
ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,
ὡς τά πέρατα τῆς γῆς·
καί ἀκουστόν γενέσθω τοῦτο·
καί ἅς κηρυχτῆ νά γίνη τοῦτο ἀκουστό:
λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος
τόν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ·
πεῖτε ὅτι ὁ Κύριος ἐλύτρωσε τό δοῦλο του,
τόν Ἰσραήλ!

- 21 **καί ἐάν διψήσωσι δι' ἐρήμων,**
 Καί ὅταν δίψασαν στήν ἔρημο ὅπου τούς
 ὀδηγοῦσε
ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας.
 ἔβγαλε γιά χάρη τους νερό ἀπό τό βράχο.

54,1

- 1 **Εὐφράνθητι, στείρα ἢ οὐ τίκτουσα,**
 Καιρός νά εὐφρανθῆς καί σύ, στείρα
 Ἰερουσαλήμ, πού δέ γεννοῦσες!
ῥῆξον καί βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα,
 Φώναξε ἀπό χαρά καί πανηγύρισε,
 ἐσύ πού δέν εἶχες ποτέ ὠδίνες τοκετοῦ!
ὅτι πολλά τά τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον
 Γιατί εἶναι πιό πολλά τά παιδιά τῆς
 ἔρημης,
ἢ τῆς ἐχούσης τόν ἄνδρα.
 ἀπ' τά παιδιά τῆς γυναίκας πού ἔχει
 ἄνδρα!

2^{ον}

Προφητείας Μαλαχίου τό ἀνάγνωσμα 3, 1-3, 5-7, 12, 17, 22-24.

Ὁ Ἰδιος ὁ Θεός ἐξαγγέλλει: «Στέλνω ὁν
 Ἄγγελό Μου μπροστά ἀπό Σένα. . .»

Ἐδῶ ἡ Ἐκκλησία ἐρμηνεύει τήν προφητεία
 περί τοῦ Ἀγγέλου εἰς τόν Πρόδρομον Ἰωάννην.

Θέμα ὅμως ἐνδιαφέρον, εὐρύτερον: ἡ
 «Ἡμέρα τοῦ Κυρίου» πῶς προαναγγέλλεται ἀπό
 τούς Προφήτες. Καί ποιός εἶναι ὁ ἐσχατολογικός

πρόδρομος τῆς Δευτέρας ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου.

(Στό τέλος τοῦ τεύχους παραθέτομε ὀλόκληρη τήν ἐνότητα τοῦ ἀναγνώσματος, χωρίς τίς παραλείψεις τῶν ἐνδιάμεσων στίχων πού ἔχει τό Μηναιῖο.)

- 1 **Τ**άδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ
 Ὁ παντοκράτορας Κύριος λέει τά ἑξῆς:
 Ἰδού ἐγὼ ἐξαποστελῶ τόν ἄγγελόν Μου
 πρό προσώπου σου,
 Ἐγὼ θά ἐξαποστειλῶ τόν ἀγγελιοφόρο
 Μου μπροστά ἀπό Σένα
 ὅς κατασκευάσει τήν ὁδόν σου
 ἔμπροσθέν σου,
 ὁ ὁποῖος θά κατασκευάσῃ τό δρόμο Σου
 μπροστά Σου.
 καί ἤξει εἰς τόν ναόν ἑαυτοῦ Κύριος,
 Καί θά φθάσῃ στό Ναό Του ὁ Κύριος,
 Ὅν ὑμεῖς ζητεῖτε.
 τόν ὁποῖο περιμένετε.
- 2 **Κ**αί τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου Αὐτοῦ;
 Ποιός ὅμως θ' ἀντέξῃ τήν ἡμέρα
 τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Κυρίου;
- Ἦ τίς ὑποστήσεται
 ἐν τῇ ὀπτασίᾳ Αὐτοῦ;
 Ἦ ποιός θ' ἀντέξῃ τήν ἐμφάνισή Του;
Διότι Αὐτός εἰσπορεύεται
 ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ
 Διότι Αὐτός θά εἰσέλθῃ στόν κόσμον

σάν τή φωτιά τοῦ μεταλλουργοῦ στό χωνευτήρι,

καί ὡς πόα πλυνόντων.

σάν τήν καυστική ποτάσσα τοῦ πλυσίματος.

Καί καθιεῖται χωνεύων καί καθαρίζων

Καί θά καθίση νά χωνέψη καί νά καθαρίση

ὡς τό ἀργύριον καί τό χρυσίον.

ὅπως ἀναχωνεύεται καί καθαρίζεται

τό ἀσήμι καί τό χρυσάφι ἀπό τή σκουριά.

.....
5 **Καί προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει·**

Καί θά ἔλθῃ σέ μᾶς γιά νά κάνῃ κρίση

καί ἔσται μάρτυς ταχύς

ἐπί τοὺς πονηρούς

καί θά καταγγεῖλῃ γρήγορα τοὺς πονηρούς

καί ἐπί τὰς μοιχαλίδας

καί τίς μοιχαλίδες,

καί ἐπί τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ

ἐπί ψευδῇ

καί ἐκεῖνους πού ὀρκίζονται στό ὄνομά

Του καί βεβαιώνουν ψέματα,

καί τοὺς μή φοβουμένους Αὐτόν,

καί ὅλους ἐκεῖνους πού δέν Τόν σέβονται,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.

6 **Διότι ἐγώ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν,**

καί οὐκ ἠλλοίωμαι·

Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας
καὶ δὲν ἔχω ἀλλάξει καθόλου,
καὶ ὑμεῖς, υἱοὶ Ἰακώβ,

- 7 ἐξεκλίνατε νόμιμα καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.
ἔεκλίνατε ἀπὸ τῆς ἐντολῆς τοῦ Νόμου
καὶ δὲν τῆς τηρήσατε.

Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς Με,
Γι' αὐτὸ ἐπιστρέψετε σ' Ἐμένα
καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς,
καὶ τότε θά ἐπιστρέψω κι Ἐγὼ σ' ἐσᾶς,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.

- 12 **Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη,**
Τότε θά σᾶς καλοτυχιζοῦν ὅλα τὰ ἔθνη,

- 17 **καὶ γνῶσεσθε ὅτι Ἐγὼ Κύριος,**
Θά μάθετε ὅμως ὅτι Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος
ἐπιβλέπων ἀνάμεσον δικαίου
καὶ ἀνάμεσον ἀνόμου

πού ἐπιβλέπει ἀνάμεσα στό δίκαιο καὶ
στόν ἀσεβῆ,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
τὴν ἡμέρα ἐκείνη,
ἢ Ἐγὼ ποιῶ
εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων Με.
τὴν ὁποία Ἐγὼ προετοιμάζω γιὰ νά φερθῶ
μέ εὐμένεια, σ' ὅσους Μ' ἀγαποῦν.

22 **Ἐπίγνωτε οὖν**

Μάθετε καλά λοιπόν

**καί μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ
τοῦ δούλου μου,**

καί νά θυμᾶστε τό Νόμο τοῦ Μωϋσῆ τοῦ
δούλου Μου,

καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρήθ

ὅπως τόν ἐνομοθέτησα καί τοῦ τόν παρέ-
δωσα στό Χωρήθ,

πρός πάντα τόν Ἰσραήλ

προστάγματα καί δικαιώματα.

τίς προσταγές καί τίς ἀπαιτήσεις Μου
ἀπ' ὄλο τό λαό Ἰσραήλ.

23 **Καί ἰδοῦ ἐγώ ἀποστελῶ ὑμῖν**

Ἥλιαν τόν Θεσβίτην,

Ἐγώ θά σᾶς στείλω τόν Ἥλία τόν προφή-
τη ἀπό τή Θεσβη,

πρίν ἤ ἐλθεῖν τήν ἡμέραν Κυρίου

τήν μεγάλην καί ἐπιφανῆ,

προτοῦ ἔρθη ἡ μεγάλη καί ἐνδοξη ἡμέρα
τοῦ Κυρίου,

24 **ὅς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρός**

πρός υἱόν

καί αὐτός θά κάνη νά συμφιλιωθοῦν πάλι
οἱ γονεῖς μέ τά παιδιά

**καί καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τόν πλησί-
ον αὐτοῦ,**

καί κά θε ἀνθρωπος μέ τόν πλησίον του,

Ὁ Παρηγορητής

προετοιμάζει τό Λαό μέ τή Μετάνοια

μή ἔλθῶν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην,
 γιὰ νά μὴν ἔλθῶ νά χτυπήσω τὴ γῆ,
 νά κάνω τὰ ἄνω κάτω.

λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
 ὁ Θεός ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Αὐτά λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος,
 ὁ ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

3^{ον}

Σοφίας Σολομῶντος τό ἀνάγνωσμα
Τό πρότυπο τοῦ Δικαίου ἀνθρώπου εἶναι ὁ
Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, πού γίνεται μάρτυρας
γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ Δικαίου.

4,7, 16-17, 19-20 · 5,1-7.

4,7, 16-17, 19-20

7 **Δίκαιος ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι,**
 ἐν ἀναπαύσει ἔσται.

Ὁ δίκαιος ὅταν πεθάνῃ πρόωρα, θ' ἀναπαυθῆ στήν αἰώνια εὐτυχία.

16 **Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανῶν**
 τούς ζῶντας ἀσεβεῖς·

Ἔτσι ὁ εὐσεβής πού πέθανε κατακρίνει μέ τό παράδειγμά του τούς ἀσεβεῖς πού ζοῦν.

17 **ὄψονται γάρ τελευτῆν δικαίου**

Οἱ ἀσεβεῖς βλέπουν τό θάνατο τοῦ εὐσεβῆ,
 καί οὐ μή συνήσουσι
 τί ἐβουλεύσατο Κύριος περί αὐτοῦ.

ἀλλά δέν καταλαβαίνουν τίς προθέσεις τοῦ Κυρίου γι' αὐτόν καί πώς Αὐτός τόν προστατεύει.

19 ὅτι ῥήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς
ἀφώνους πρηνεῖς

Ὁ Κύριος θά τοὺς συντρίψῃ καί θά τοὺς ἀφήσῃ καταγῆς ἀφώνους μέ τό πρόσωπο στό γῶμα.

καί σαλεύσει αὐτούς ἐκ θεμελίων

Συδέμελα θά τοὺς ταρακουνήσῃ

καί ἕως ἐσχάτου

χερσωθήσονται ἐν ὀδύνῃ,

καί θά τοὺς καταστρέψῃ καί θά πονέσουν μέχρι τόν τελευταῖο

καί ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται.

κι ἀπ' ὅλους θά ξεχαστοῦν.

20 Ἐλεύσονται γάρ

ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν
δειλοί,

Ὅταν καλέσῃ ὁ Θεός τοὺς ἀσεβεῖς γιά νά τοὺς κρίνῃ αὐτοί θά παρουσιαστοῦν δειλοί μπροστά Του καθώς θά σκέφτονται τά ἁμαρτήματά τους:

καί ἐλέγξει αὐτούς ἐξ ἐναντίας

τά ἀνομήματα αὐτῶν.

οἱ ἴδιες τους οἱ ἀνομίες θά τοὺς κατηγορήσουν κατά πρόσωπο.

5,1-7

1 Τότε στήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ
ὁ δίκαιος

Τότε θά σταθῆ μέ πολύ θάρρος ὁ δίκαιος
κατά πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν
ἀπέναντι σ' ἐκείνους πού τόν στενοχώρη-
σαν

καί τῶν ἀθετούντων τούς πόνους αὐτοῦ.
καί ἀμφισβήτησαν τούς κόπους του.

2 Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ

Οἱ ἀσεβεῖς ὅταν τόν δοῦν θά ταραχθοῦν
καί ἐκστήσονται

ἐπί τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ.
καί θά τά χάσουν γιά τήν ἀναπάντεχη
σωτηρία του.

3 Ἐροῦσι γάρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες

καί διά στενοχωρίαν στενάξουσι
καί ἐροῦσιν·

Θ' ἀναστενάξουν καί θά ποῦν μετανοιωμέ-
νοι καί θλιμμέμοι·

4 Οὗτος ἦν

ὄν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα

Αὐτός δέν εἶναι ἐκεῖνος πού κάποτε
τόν περιγελοῦσαμε;

καί εἰς παραβολήν ὀνειδισμοῦ
οἱ ἄφρονες·

Ἐμεῖς οἱ ἀσεβεῖς τόν περιπαίζαμε
μέ σκωπτικά τραγούδια·

τόν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν

τόν νομίζαμε τρελλό πού ζοῦσε τέτοια ζωή

καί τήν τελευτήν αὐτοῦ ἄτιμον.

καί θεωρήσαμε ντροπή τόν πρόωρο θάνα-
τό του.

- 5 Πῶς δέ κατελογίσθη
 ἐν υἱοῖς Θεοῦ
 Πῶς λοιπόν ὑπολογίστηκε ἀνάμεσα στους
 γιούς του Θεοῦ;
 καί ἐν ἁγίοις
 ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν;
 Πῶς βρέθηκε ἀνάμεσα στους ἁγίους;
- 6 Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας,
 Ἄρα λοιπόν εἶχαμε ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τό
 δρόμο τῆς ἀληθείας,
 καί τό τῆς δικαιοσύνης φῶς
 οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν,
 ποτέ ἡ ζωὴ μας δέ φωτίστηκε μέ τό φῶς
 τῆς δικαιοσύνης
 καί ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν.
 κι ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς ποτέ δέν ἀνέτειλε πά-
 νω μας.
- 7 Ἄνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβου
 καί ἀπωλείας,
 Ἀκολουθήσαμε σταθερά τό δρόμο τῆς
 ἀσέβειας καί τῆς καταστροφῆς,
 καί ὠδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους,
 περάσαμε ἀδιάβατες ἐρήμους
 τήν δέ ὁδόν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.
 κι ἀρνηθήκαμε νά γνωρίσουμε τό δρόμο
 τοῦ Κυρίου.

**Ἐκτενής-«Καταξίωσον Κύριε»-
 Πληρωτικά-Εὐχή κεφαλοκλισίας.**

Στιχηρά Ἰδιόμελα.

^{ᾠχος α΄.} Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφήτα;
 Ἄγγελον; Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα;
 Ἄγγελον;
 ὅτι ὡς ἄσώματος διῆξας.
 Ἀπόστολον;
 ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη.
 Μάρτυρα δέ,
 ὅτι ἡ κεφαλὴ σου ἐτμήθη ὑπὲρ Χριστοῦ!
 Αὐτὸν ἰκέτευε,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^{ᾠ αὐτός.}

Τῆς ἀποτμηθείσης
 κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου
 τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν
 ποτέ μὲν ἐπὶ πίνακι
 ἐκβλυζούσης αἵματα
 νυνὶ δέ ἐν τοῖς πέρασι
 προχεούσης ἰάματα.

^{ᾠ αὐτός.}

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος
 μήτηρ τοῦ φόνου,
 τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς
 αὐτῆς πανασελγῆ θυγατέρα,
 κατὰ τοῦ πάντων τῶν Προφητῶν
 θεοπροκρίτου μεῖζονος
 φονοτρόπῳ συμβουλῇ ἐσκευώρητο.

Τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἡρώδου
 τελούντος συμπόσιον
 τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου γενεθλίου,
 μεθ' ὄρκου αἰτήσασθαι παρεσκεύασε
 τὴν θαυματόβρυτον τοῦ θεοκήρυκος
 τιμίαν κεφαλὴν·
 ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων
 θυμελικοῦ ὀρχήματος
 δούς αὐτὴν ἀντίμισθον εὐορκίας χάριν.
 Ὅμως οὐκ ἐπαύσατο
 ὁ μύστης τῆς Χριστοῦ παρουσίας
 τὴν θεοστυγῆ μίξιν αὐτῶν
 καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν,
 ἀλλ' ἐλέγχων ἐβόα·
 Οὐκ ἔξεστί σοι μοιχεύειν
 τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα.
 ὦ γενεθλίου προφητοκτόνου
 καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου!
 Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως
 ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου,
 λευχειμονοῦντες ἐορτάσωμεν,
 ὡς ἐν εὐσήμεῳ ἡμέρα ἀγαλλιῶμενοι,
 καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον
 ἐξευμενίσαι τῇ Τριάδι
 τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς
 καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως

τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν
 ὁ Ἡρώδης βουλευθεῖς
 τὴν κεφαλὴν σου Πρόδρομε,
 παρανόμῳ γυναικί παρεδίδου σφαλερώς·
 οὐ γὰρ ἐπέγνων ὁ δαίλαιος
 στηλιτεύων ἑαυτὸν
 ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτήν.
 Ἄλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος
 καὶ μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος
 πρέσβευε, Βαπτιστὰ, τῷ Χριστῷ
 ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι
 ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθένε,
 καὶ δοξάζομέν Σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,
 τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον,
 τό τεῖχος τό ἄρρηκτον,
 τὴν ἀρραγῆ προστασίαν
 καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β΄.

Τῆς μετανοίας ὁ κῆρυξ,
 Ἰωάννη Βαπτιστὰ,
 ἐκτμηθεῖς σου τὴν κάραν
 τὴν γῆν ἡγίασας·
 ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ
 τοῖς πιστοῖς ἐτρένωσας
 καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας.
 Ὡς παρεστηκώς τῷ θρόνῳ

τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ
 Αὐτόν ικέτευε
 ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει
 καί ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ
 πληθυνθήσεται.

Διὰ τόν νόμον Κυρίου
 τήν κεφαλὴν ἀπετηήθης,
 ὦ πανάγιε Ἰωάννη.
 Ἦλεγξας βασιλέα
 δυσσεβῆ παρανομήσαντα
 παρρησίᾳ ἀμέμπτω·
 διό θαυμαζοῦσί σε
 στρατιαί τῶν ἀγγέλων·
 δοξάζοῦσί σε
 χοροὶ τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων·
 τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς
 τήν ἐτήσιον μνήμην, πανένδοξε,
 δοξάζοντες τήν ἁγίαν Τριάδα
 τήν σέ στεφανώσασαν,
 Πρόδρομε μακάριε.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ
 καὶ ἐλπιδί ἐπ' Αὐτόν.

Ο ἐκ προφήτου προφήτης
 καὶ μεϊζων προφητῶν γενόμενος
 ἐκ κοιλίας μητρός ὁ ἡγιασμένος
 εἰς ὑπουργίαν Κυρίου
 σήμερον ὑπ' ἀνόμου βασιλέως

τὴν κάραν ἀπετημήθη
καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην
τρανώς καὶ πρό τῆς ἐκτομῆς
καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας
ἤσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα
καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν·
Βαπτιστὰ Ἰωάννη,
ὡς ἔχων παρρησίαν ἐκτενώς ικέτευε
ὕπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος,
σύ βασιλεῖς ἤλεγξας
παρνομίαν μὴ ἐργάζεσθαι!
Διό παίγνιον ἀνόμου γυναικός
ἔπεισε τὸν Ἡρώδη
ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν!
Διὰ τοῦτο
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν
αἶνετόν τό ὄνομά σου.
Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον,
ἐκτενώς ικέτευε
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε,
ἦ τὸν Θεόν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί
Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου

Σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις
 δέχου, πανάμωμε,
 ἢ πᾶσι χορηγοῦσα
 καθαρισμόν τῶν πταισμάτων.
 Νῦν τάς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη
 δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

«Νῦν ἀπολύεις...» - **Τρισάγιον**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων,
 σοί δέ ἀρκέσει
 ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε·
 ἀνεδείχθης γάρ ὄντως
 καί Προφητῶν σεβασμιώτερος,
 ὅτι καί ἐν ρεΐθροις βαπτίσαι
 κατηξιώθης τόν κηρυττόμενον.
 Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραδλήσας,
 χαίρων εὐηγγελίσω καί τοῖς ἐν Ἄδῃ
 Θεόν φανερωθέντα ἐν σαρκί,
 τόν αἶροντα τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου
 καί παρέχοντα ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα
 τά Σά Θεοτόκε μυστήρια·
 τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη
 καί παρθενία φυλαττομένη,
 Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς,
 Θεόν τεκοῦσαν ἀληθινόν·
 Αὐτόν ἰκέτευε σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ**Ἐναρξη-Ἐξάψαλμος****Εἰρηνικά-«Θεός Κύριος»****Ἀπολυτίκια.** Ὅπως στόν Ἑσπερινό.**Καθίσματα.****Μετά τήν ἀ' στιχολογίαν****Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.**

Τόν μεσίτην συμφώνως
νόμου καί χάριτος
οἱ πιστοί συνελθόντες
ἀνευφήμησωμεν·
ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν
προεκήρυξε
καί Ἡρώδην ἐμφανῶς
στηλιτεύσας εὐδαρσῶς
τήν κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη
καί ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων
Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τό ἐξάισιον θαῦμα
τό τῆς συλλήψεως
καί ὁ ἄφραστος τόκος
ὁ τῆς λοχείας Σου
ἐν Σοί ἐγνώρισται,
ἀγνή ἀειπάρθενε·
καταπλήττει μου τόν νοῦν

καί ἐξιστᾶ τόν λογισμόν
 ἢ δόξα Σου, Θεοτόκε,
 τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη
 πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τήν 6' στιχολογίαν

Τόν ἐκ μήτρας προφήτην
 ἀναδειχθέντα ἡμῖν
 καί ἐκ στείρας φωστῆρα
 τῇ οἰκουμένη φαιδρῶς
 προσελθόντα ἐν ὕδαϊς
 ἀνυμνήσωμεν
 τοῦ Χριστοῦ τόν Βαπτιστήν
 καί νικηφόρον ἀθλητήν
 τόν Πρόδρομον Ἰωάννην·
 πρεσβεύει γάρ τῷ Κυρίῳ
 ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τήν ταχεῖαν Σου σκέπην
 καί τήν βοήθειαν
 καί τό ἔλεός δεῖξον
 ἐπί τόν δοῦλόν Σου·
 καί τά κύματα, Ἄγνή,
 καταπράϋνον
 τῶν ματαίων λογισμῶν
 καί τήν πεσοῦσάν μου ψυχήν
 ἀνάστησον, Θεοτόκε·
 οἶδα γάρ, οἶδα, Παρθένε,
 ὅτι ἰσχύεις ὅσα καί **βούλοιο**.

Μετά τόν πολυέλεον**Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Εκ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ
καὶ δεσμὰ διαρρήξας γλώσσης πατρός
ἔδειξας τόν Ἥλιον
ἕωςφόρον αὐγάζοντα
καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ
τόν κτίστην ἐκήρυξας,
τόν ἀμνόν τόν αἶροντα
τοῦ κόσμου τὰ πταιίσματα
ὄθεν καὶ πρὸς ζῆλον
βασιλέα ἐλέγξας
τὴν ἔνδοξον κάραν σου
ἀπετμήθης αἰοίδιμε,
Ἰωάννη πανεύφημε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ
τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ
ἴασαι δέομαι
καὶ συγγνώμην παράσχου μοι
τῶν ἐμῶν πταισμάτων,
ἀφρόνως ὧν ἔπραξα,
τὴν ψυχὴν καὶ τό σῶμα
μολύνας ὁ ἄθλιος.

Οἶμοι! τί ποιήσω
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
 ἡνίκα οἱ ἄγγελοι
 τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν
 τοῦ ἀθλίου μου σώματος;
 τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ
 καὶ προστάτης δερμότατος·
 Σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα
 ὁ ἀνάξιος δοῦλός Σου.

Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

Τό ἀ' ἀντίφωνο τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
 ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ
 περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 14,1-13.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω,
 Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο

- 1 ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης
 τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

ἄκουσε ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴ φήμη
 περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

- 2 **Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ·**

Καὶ εἶπε στοὺς ἀυλικούς του:

Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής·

Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής·

αὐτός ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν

ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς

καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις

ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

καὶ γι' αὐτό οἱ θαυματουργικὲς δυνάμεις

ἐνεργοῦν δι' αὐτοῦ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην

Διότι ὁ Ἡρώδης εἶχε συλλάβει τὸν

Ἰωάννην,

ἔδησεν αὐτόν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ

τὸν ἔδεσε καὶ τὸν ἔβαλε στὴ φυλακῇ

διὰ Ἡρωδιάδα

τὴν γυναῖκα Φιλίππου

τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

ἕξ αἰτίας τῆς Ἡρωδιάδος,

συζύγου τοῦ ἀδελφοῦ του Φιλίππου,

4 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης·

ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης τοῦ ἔλεγε:

οὐκ ἔξεστι σοι ἔχειν αὐτήν.

Δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ τὴν ἔχῃς.

5 Καὶ θέλων αὐτόν ἀποκτεῖναι,

Καὶ ἤθελε νὰ τὸν σκοτώσῃ,

ἐφοβήθη τὸν ὄχλον,

φοβήθηκε ὅμως τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ,

ὅτι ὡς προφήτην αὐτόν εἶχον.

διότι τὸν ἐθεωροῦσαν προφήτην.

6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου

Ὅταν ἐορτάζονταν τὰ γενέθλια τοῦ

Ἡρώδη,

ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος
ἐν τῷ μέσῳ

ἐχόρεψε ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδος στὸ
μέσον τῶν προσκεκλημένων

καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ·

καὶ ἄρεσε τόσο στὸν Ἡρώδη,

7 ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ
δοῦναι ὃ ἐάν αἰτήσῃται.

ὥστε τῆς ὑποσχέθηκε μὲ ὄρκο νὰ τῆς
δώσῃ ὅ,τι θὰ ἐζήτησε.

8 Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα

ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς,

Αὐτῇ, ἀφοῦ καθοδηγήθηκε ἀπὸ τῆ
μητέρα της,

«Δός μοι, φησίν, ὧδε ἐπὶ πίνακι

Δῶσέ μου, λέει, ἐδῶ σ' ἓνα πιάτο

τῆν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ!»

τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 **Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς,**

Καὶ λυπήθηκε ὁ βασιλεύς,

διὰ δὲ τοὺς ὄρκους

καὶ τοὺς συνανακειμένους

ἐξαιτίας ὅμως τοῦ ὄρκου του

καὶ τῶν προσκεκλημένων

ἐκέλευσε δοθῆναι,

διέταξε νὰ τῆς δοθῇ

10 **καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην**
ἐν τῇ φυλακῇ.

καὶ ἔστειλε καὶ ἀποκεφάλισαν τὸν

Ἰωάννη στὴ φυλακὴ.

11 **Καί ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι**

Καὶ ἔφεραν τὸ κεφάλι του σ' ἓνα πιάτο
καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ
καὶ τὸ ἔδωσαν στήν κόρη
καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

καὶ αὐτὴ τὸ ἔφερε στή μητέρα της.

12 **Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ**

Καὶ ἦλθαν οἱ μαθητές του,
ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό
πῆραν τὸ σῶμα καὶ τὸ ἔθαψαν
καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.
καὶ ἦλθαν καὶ τά εἶπαν στόν Ἰησοῦ.

13 **Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς**

Ὅταν ἄκουσε αὐτά ὁ Ἰησοῦς
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ,
ἀναχώρησε ἀπὸ ἐκεῖ μὲ πλοιάριο
εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν·
πρὸς ἔρημο τόπο μόνος Του.
καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι

Καὶ ὅταν τὸ ἔμαθε ὁ κόσμος,
ἠκολούθησαν Αὐτῷ πεζῇ
ἀπὸ τῶν πόλεων.

Τὸν ἀκολούθησαν πεζῇ ἀπὸ τίς πόλεις.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Προδρόμου

πρεσβείαις ἐλεῆμον

ἐξάλειψον τά πλήθη

τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νυν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἐλεῆμον ἐλέησόν με...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Τῆς μετανοίας ὁ κῆρυξ,
 Ἰωάννη Βαπτιστά,
 ἐκτιμηθεῖς σου τήν **κάραν**
τὴν γῆν ἡγίασας·
 ὅτι τόν νόμον τοῦ Θεοῦ
 τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας
 καί παρανομίαν ἐξηφάνισας.
 Ὡς παρεστηκώς τῷ θρόνῳ
 τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ
 Αὐτόν ικέτευε
 ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν

(Πρῶτο ἀπόστιχο ἑσπερινοῦ)

Σῶσον, ὁ Θεός τόν λαόν Σου...

Οἱ Κανόνες.

Ἀπό γ' ᾠδῆς:

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τόν τάφον Σου Σωτήρ.

Τόν Πρόδρομον Χριστοῦ
 βαπτιστήν καί προφήτην
 τιμήσωμεν πιστοὶ καθαρῶ συνειδῶτι
 ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον
 καί ὡς μάρτυρα παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος·
 τὴν γάρ ἄνοιαν τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας

τήν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν
 ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστής
 καί εὐφραίνει νοητῶς
 τὰς διανοίας τῶν πιστῶν
 τό τῆς ἐρήμου καλλώπισμα
 καί προφητῶν ἢ σφραγίς·
 ὄθεν τοῦ Χριστοῦ
 ἐδείχθη Πρόδρομος
 καί μάρτυς ἀψευδῆς
 τῆς παρουσίας Αὐτοῦ.
 Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως
 τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν·
 Προφήητα κῆρυξ τῆς ἀληθείας
 πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν, Ἄγνή,
 πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί
 τό Μυστήριον τῆς Σῆς
 κυοφορίας τό φρικτόν·
 πῶς ὁ τά πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ
 ἀγκάλαις ὡς βροτός ταῖς σαῖς συνέχεται
 καί δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος
 καί γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων
 πνοὴν ἀφάτω χρηστότητι;
 Καί Σέ ὡς ὄντως Θεοῦ Μητέρα
 εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Ἄφ' στ' ὠδῆς:

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ποίημα Ρωμανοῦ.

³Ἦχος πλ. αΐ.

Η τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομῆ
οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή,
ἵνα καί τοῖς ἐν Ἄδῃ
τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν·
θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς
ἄνομον φόνον αἰτήσασα·
οὐ νόμον γάρ τόν τοῦ Θεοῦ,
οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν,
ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

⁴Ὅλοι μαζί ἐπαναλαμβάνομε:

ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Οἶκος.

Τά γενέσια τά τοῦ Ἡρώδου
πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια·
ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφῶντων
ἡ κεφαλή τοῦ νηστεύοντος
παρετέθη ὡσπερ ἔδεσμα.
Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη
καί τῳ γέλωτι ἐκράθη πικρός ὀδυρμός·
ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ
πίναξ φέρων
ἐπὶ τῶν πάντων εἰσῆλθεν
ὡς εἶπεν ἡ παῖς·
καί διὰ οἶστρον θρηῆνος ἐπέπεσε πᾶσι
τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῳ βασιλεῖ·

οὐ γάρ ἔτερψεν ἐκείνους
οὔτε Ἡρώδην αὐτόν·
φησί γάρ· ἐλυπήθη λύπην οὐκ ἀληθινήν,
ἀλλ' ἐπίπλαστον, πρόσκαιρον.

Ὅλοι μαζί ἐπαναλαμβάνομε:

ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Τό Συναξάριον ἀπό τό Μηναιῖο
καί τό παρόν

Τῆ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός,
μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς
τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου
καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τέμνει τήν κεφαλὴν χεῖρ μαιφόνος ξίφει
τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου
Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου
τάμεν αὐχένα χαλκός.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τῆς ὁσίας Θεοδώ-
ρας
τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, τῆς ἐξ Αἰγίνης
καταγομένης.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις,
Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς

ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ
 τήν Ἐρυθράν διέτεμε
 τῷ Ἰσραήλ πεζεύσαντι·
 τήν δέ ἐπιστρεπτικῶς
 Φαραώ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν,
 ἐπ' εὖρους διαγράψας
 τό ἀήττητον ὄπλον.
 Διό Χριστῷ ἄσωμεν,
 τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον
 τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται·
 τῷ θλαστῷ γάρ προκρίνει τόν ἱερέα.
 Τῇ στειρευούσῃ δέ πρῶην
 Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε
 ξύλον Σταυροῦ
 εἰς κράτος καί στερέωμα.

ᾠδὴ δ'.

Εισάκήκοα, Κύριε,
 τῆς οἰκονομίας Σου τό μυστήριον,
 κατενόησα τά ἔργα Σου
 καί ἐδόξασά Σου τήν θεότητα.

ᾠδὴ ε'.

Ω τρισμακάριστον ξύλον!
 ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός,
 ὁ Βασιλεύς καί Κύριος·
 δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας
 τῷ ἐν Σοί δελεασθεῖς

Θεῶ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι
τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ στ'.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις
παλάμας Ἰωνᾶς
σταυροειδῶς διεκπετάσας
τό σωτήριον πάθος
προδιετύπου σαφῶς.
ὄθεν τριήμερον ἐκδύς
τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν
ὑπεζωγράφησε,
τοῦ σαρκί προσπαγέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
καί τριημέρω ἐγέρσει
τόν κόσμον φωτίσαντος.

ᾠδὴ ζ'.

Εκνοον πρόσταγμα
τυράννου δυσσεβοῦς
λαούς ἐκλόνησε
πνέον ἀπειλῆς
καί δυσφημίας θεοστυγοῦς.
ὁμως τρεῖς Παῖδας
οὐκ ἐδειμάτωσε
θυμός θηριώδης,
οὐ πῦρ βρόμιον
ἀλλ' ἀντηχοῦντι
δροσοβόλῳ πνεύματι

πυρί συνόντες ἔψαλλον·
 Ὁ ὑπερύμνητος
 τῶν Πατέρων καί ἡμῶν,
 Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὡδὴ η΄.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν
 Κύριον.**

Εὐλογεῖτε, Παῖδες,
 τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
 Δημιουργόν Πατέρα Θεόν.
 Ὑμνεῖτε τόν συγκαταβάντα Λόγον
 καί τό πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα
 καί ὑπερυψοῦτε
 τό πᾶσι ζωήν παρέχον
 Πνεῦμα πανάγιον
 εἰς τούς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα «*Ἀκολουθία ...*» σελ. 111.

Ὡδὴ θ΄.

Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος
 ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
 ὑφ' οὗ τό τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ
 πεφυτούργηται δένδρον.
 Δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες
 Αὐτόν,
 Σέ μεγαλύνομεν.

Ο διά βρώσεως τοῦ ξύλου
 τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος

διά Σταυροῦ κατήργηται σήμερον·
 τῆς γάρ Προμήτορος
 ἡ παγγενῆς κατάρρα διαλέλυται
 τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος·
 ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
 τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν μαθητῶν.

Τόν ἐν προφήταις
 μείζονα γνωρισθέντα
 καί ἀποστόλων
 πρόκριτον γεγονότα
 ὕμνοις ἐγκωμίων
 στεφανώσωμεν
 τόν Πρόδρομον τῆς χάριτος·
 τήν κεφαλὴν γάρ ἐτμήθη
 διά τόν νόμον Κυρίου.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανόν τοῖς ἀστροῖς.

Ο ἀσελγῆς Ἡρώδης
 τόν τῆς ἀγνείας φυτουργόν
 σέ Βαπτιστά τοῦ Σωτῆρος
 καρατομήσας δολερῶς
 σοῦ τούς ἐλέγχους τῆς γλώττης
 τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὄλως.

Θεστοκίον ὁμοιον.

Η τήν ἀράν τοῦ κόσμου
 τῷ θείῳ τόκῳ Σου, σεμνή,
 ἐξάφανίσασα ποιίμνην

Σέ λιτανεύουσαν πιστῶς
ἀπό παντοίων κινδύνων
ῥῦσαι πρεσβείαις Σου, Κόρη.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Πάσα πνοή - Ψαλμοί τῶν Αἴνων

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον 150,6
Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, 148,1
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε Αὐτόν,
πάντες οἱ ἄγγελοι Αὐτοῦ 2
αἰνεῖτε Αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Αὐτοῦ.
Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

1. **Α**ἰνεῖτε Αὐτόν
ἐπί ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν
κατά τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης
Αὐτοῦ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!
τήν ἱεράν κεφαλήν
καί ἀγγέλους αἰδέσιμον
ἀσελγές, ἀκόλαστον,
περιέφερε κόριον·
τήν ἐλέγξασαν γλῶσσαν, παράνομον
τῇ μοιχαλίδι μητρί προσέφερεν.

Ὡ τῆς ἀφάτου σου
ἀνοχῆς, φιλάνθρωπε!
δι' ἧς, Χριστέ,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

2. **Α**ἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. 3

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος ...

3. **Α**ἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ. 4

Ω τῆς Ἡρώδου πωρώσεως!

Ὁ ἀτιμάσας Θεόν
ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι
τὴν τῶν ὄρκων τήρησιν
δολερῶς ὑποκρίνεται·
καὶ τῇ μοιχείᾳ
φόνον προστίθεισιν
ὁ σκυθρωπάξειν
σχηματιζόμενος.

Ὡ τῆς ἀφάτου Σου
συμπαθείας, Δέσποτα,
δι' ἧς, Χριστέ,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

4. **Α**ἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον. 5
6

Ω τῆς ὑπέρ νοῦν ἐκπλήξεως!
 Τῶν προφητῶν ἡ σφραγίς,
 ὁ ἐπίγειος ἄγγελος,
 πορνικῆς ὀρχήσεως
 ἀναδείκνυται ἔπαθλον.
 Ἡ θεολόγος
 γλῶσσα προπέμπεται
 καί τοῖς ἐν Ἄδῃ
 Χριστοῦ προάγγελος.
 ὦ τῆς ἀρρήτου Σου
 προμηθείας, Δέσποτα,
 δι' ἧς, Χριστέ,
 σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν
 ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται,
 πάλιν ταραττεται.
 ὦ ὄρχημα δόλιον
 καί πότος μετὰ δόλου!
 ὁ Βαπτιστής ἀπετέμνετο
 καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο.
 Πρεσβείαις, Κύριε,
 τοῦ Σοῦ Προδρόμου
 τὴν Σὴν εἰρήνην
 παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, Σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,
 ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς.

Σέ ἱκετεύομεν,
πρέσβευε, Δέσποινα,
μετά τῶν Ἀποστόλων
καί πάντων τῶν Ἁγίων
ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

*Δοξολογία μεγάλη. «Σήμερα
σωτηρία ...» «Θεία Λειτουργία» σελ. 13.*

* * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων,
σοί δέ ἀρκέσει
ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε·
ἀνεδείχθης γάρ ὄντως
καί Προφητῶν σεβασμιώτερος,
ὅτι καί ἐν ρείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τόν κηρυττόμενον.
Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας,
χαίρων εὐηγγελίσω καί τοῖς ἐν Ἄδῃ
Θεόν φανερωθέντα ἐν σαρκί,
τόν αἶροντα τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου
καί παρέχοντα ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καί Ἄννα ὄνειδισμού ἀτεκνίας
Καί Ἀδάμ καί Εὐα
ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου
Ἦλευθερώθησαν, ἄχραντε,
ἐν τῇ ἀγία Γεννήσει Σου.
Αὐτήν ἐορτάζει καί ὁ λαός Σου
Ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων
λυτρωθεῖς ἐν τῷ κράζειν Σοι·
Ἦστειρα τίκτει τήν Θεοτόκον
Καί τροφόν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκειμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμός 63.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

11

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

2

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τό ἀνάγνωσμα. 13,25-32.

Πόσο μεγάλη καί θεμελιώδη σημασία καί θέση ἔχει στήν ΚΔ, στό ἔργο τοῦ Χριστοῦ καί στό ἔργο τῶν Ἀποστόλων, ἡ αρουσία καί μαρτυρία τοῦ Πρόδρομου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου! Κλείνει τήν Π Δ καί ἀνοίγει τήν ΚΔ. Εἶναι ὁ Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ! Ὁ Μᾶρκος στό πρῶτο Εὐαγγέλιο τόν τοποθετεῖ προμετωπίδα του:

«Ἀρχή τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. . . ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων. . .»

Ἡ θέση τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ στό μυστήριο τῆς Θείας Οἰκονομίας: εἶναι λαμπάδα προφητική πού ἀναψε τό Ἅγιο Πνεῦμα, νά προπορεύεται τοῦ Χριστοῦ, τόσο στόν ἐπί γῆς βίο καί τό ἔργο Του, ὅσο καί στόν Ἄδη!

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν ὁμιλία πού ἔκανε στήν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας, κατά τήν πρώτη του ἀποστολική περιοδεία, ἀναφέρεται σέ βασικούς σταθμούς τῆς ἰσραηλινῆς ἱστορίας καί καταλήγει στήν προετοιμαστική μαρτυρία τοῦ Προδρόμου περί τοῦ Χριστοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,

Ἐκείνες τίς ἡμέρες,

25 ὡς δέ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τόν δρόμον,
 ἔλεγε·

ὅταν ὁ Ἰωάννης ἦταν πρὸς τὸ τέλος

τῆς ἀποστολῆς του, ἔλεγε:
Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι;
 «Ποιός νομίζετε ὅτι εἶμαι;
οὐκ εἰμί ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ
ἽΟχι, δὲν εἶμαι ἐγώ·
ἀλλ' ὕστερα ἀπὸ ἐμέ ἔρχεται Ἕνας,
οὗ οὐκ εἰμί ἄξιος τό ὑπόδημα τῶν ποδῶν
λύσαι.

τοῦ Ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ
 ὑπόδημα ἀπὸ τὰ πόδια Του.»

- 26 - **Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ**
Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ
καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν,
 καὶ ὅσοι μεταξύ σας εἶσθε ἀπὸ αὐτοὺς
 πού φοβοῦνται τὸ Θεό,
ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης
ἀπεστάλη.

σ' ἐσᾶς ἐστάλη τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας
 αὐτῆς.

- 27 **Οἱ γάρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ**
 Διότι οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλήμ
καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν
 καὶ οἱ ἄρχοντές τους
Τοῦτον ἀγνοήσαντες
καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν
 ἀγνόησαν Αὐτόν καὶ τίς ῥήσεις τῶν
 προφητῶν,
τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον
ἀναγινωσκομένας
 πὺ διαβάζονται κάθε Σάββατο,

κρίναντες ἐπλήρωσαν,

τίς ἐπραγματοποίησαν, καταδικάζοντάς
Τον

28 **καί μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες**
καὶ χωρὶς νὰ βροῦν καμμία αἰτία θανάτου,
ἤτησαντο Πιλατον ἀναιρεθῆναι Αὐτόν.

ζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλατο νὰ θανατωθῆ.

29 **Ὡς δέ ἐτέλεσαν πάντα**

Ὅταν ἐξεπλήρωσαν ὅλα

τά περὶ Αὐτοῦ γεγραμμένα,

ὅσα εἶχαν γραφῆ δι' Αὐτόν,

καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου

ἔδηκαν εἰς μνημεῖον.

Τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸν σταυρὸ

καὶ Τὸν ἔβαλαν σὲ μνημεῖο.

30 **Ὁ δέ Θεὸς ἤγειρεν Αὐτόν ἐκ νεκρῶν·**

Ὁ Θεὸς ὅμως Τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νε-
κρούς.

31 **Ὅς ὠφθῆ ἐπὶ ἡμέρας πλείους**

Αὐτὸς ἐμφανίστηκε ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας
τοῖς συναναβᾶσιν Αὐτῷ

σὲ ἐκείνους ποὺ εἶχαν ἀνεβῆ μαζί Του

ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ,

ἀπὸ τῆ Γαλιλαία στὴν Ἱερουσαλήμ.

οἵτινές εἰσι μάρτυρες Αὐτοῦ

πρὸς τὸν λαόν.

καὶ αὐτοὶ εἶναι μάρτυρές Του στὸ λαό.

32 **Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα**

Καὶ μεῖς σᾶς φέρνουμε τὸ χαρμόσυνο

ἄγγελμα,

τὴν πρὸς τοὺς πατέρας
 ἐπαγγελίαν γενομένην,
 τὴν ὑπόσχεσιν πού ἔδωκε ὁ Θεὸς στοὺς πα-
 τέρεις,
 ὅτι ταύτην ὁ Θεός
 ὅτι αὐτὴν ὁ Θεός
 ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν,
 τὴν πραγματοποιήσῃ σέ μᾶς τοὺς
 ἀπογόνους τους
 ἀναστήσας Ἰησοῦν.
 μέ τό νά ἀναστήσῃ τόν Ἰησοῦ.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος δ΄. Ψαλμός 91.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
 Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
 καί ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε.
 Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρῶτό τό ἔλεός Σου
 καί τὴν ἀλήθειάν Σου κατά νύκτα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
 Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί Σου,
 καί ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν Σου ἀγαλλιῶσομαι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τά ἔργα Σου, Κύριε·
 σφόδρα ἐβαδύνθησαν οἱ διαλογισμοί Σου.
 Ἀνήρ ἄφρων οὐ γνώσεται
 καί ἀσύνητος οὐ συνήσει ταῦτα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,
 ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
 ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον 6,14-30.

Ὁ θάνατος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

Τὸν καιρὸ ἐκείνο

14 ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς
 τὴν ἀκοήν Ἰησοῦ·

ἄκουσε ὁ βασιλιάς Ἡρώδης γιὰ τὸν Ἰησοῦ,
 φανερόν γάρ ἐγένετο τὸ ὄνομα Αὐτοῦ·

διότι τὸ ὄνομά Του εἶχε γίνει γνωστό·
 καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων
 καὶ ἔλεγε ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς
 ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη

ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς
 καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν
 αὐτῷ.

καὶ γι' αὐτὸ οἱ θαυματουργικὲς δυνάμεις
 ἐνεργοῦν δι' αὐτοῦ.

15 Ἄλλοι δέ ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστίν
 Ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι εἶναι προφήτης
 ὡς εἷς τῶν προφητῶν.

σὰν ἓνας ἀπὸ τοὺς προφῆτες.

16 Ἀκούσας δέ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι

Ὅταν ἄκουσε αὐτὰ ὁ Ἡρώδης, εἶπε,

**ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην,
οὗτός ἐστιν·**

αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖο ἐγὼ
ἀποκεφάλισα.

αὐτός ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

17 **Αὐτός γάρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας
ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην**

Διότι ὁ Ἡρώδης εἶχε στείλει καὶ συλλάβει
τὸν Ἰωάννη

καὶ ἔδησεν αὐτόν ἐν φυλακῇ

καὶ τὸν ἔδεσε στὴ φυλακῇ

διὰ Ἡρωδιάδα

τὴν γυναῖκα Φιλίππου

τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

ἐξ αἰτίας τῆς Ἡρωδιάδος, τῆς γυναίκας
τοῦ Φιλίππου, τοῦ ἀδελφοῦ του,

ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

γιατί τὴν εἶχε παντρευτῇ.

18 **Ἔλεγε γάρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ**

Καὶ ὁ Ἰωάννης ἔλεγε στὸν Ἡρώδη:

ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι

ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃς τὴ γυναῖκα
τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 **Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ**

Ἡ δὲ Ἡρωδιάδα ἔτρεφε μνησικακία
ἐναντίον του

καὶ ἤθελεν αὐτόν ἀποκτεῖναι

καὶ οὐκ ἠδύνατο·

καὶ ἤθελε νὰ τὸν σκοτώσῃ ἀλλὰ δὲν
μποροῦσε,

- 20 **ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην,**
διότι ὁ Ἡρώδης φοβότανε τὸν Ἰωάννην,
εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον
ἐπειδὴ ἤξερε ὅτι ἦταν ἄνδρας δίκαιος καὶ
ἅγιος

καὶ συνετῆρει αὐτόν

καὶ τὸν προστάτευε.

καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλά ἐποίει

καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουε.

Τὸν ἄκουγε εὐχαρίστως, ἀλλὰ ὅσα ἄκουε
τὸν ἔφερναν σέ μεγάλη ἀπορία.

- 21 **Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ,**
Κατάλληλη εὐκαιρία παρουσιάσθηκε,
ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ
ὅταν ὁ Ἡρώδης, κατὰ τὴν ἑορτὴ τῶν
γενεθλίων του,

δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ

παρέδесе δεῖπνο στοὺς μεγιστᾶνες του

καὶ τοῖς χιλιάρχους

καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας

καὶ στοὺς χιλιάρχους καὶ στοὺς πρῶτο-
ντες τῆς Γαλιλαίας.

- 22 **καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς**
αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος

καὶ ὀρχησαμένης

Ὅταν μπῆκε ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδος
καὶ χόρεψε,

καί ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ
καί τοῖς συνανακειμένοις,
ἄρεσε στὸν Ἡρώδῃ καὶ στοὺς
καλεσμένους,
εἶπεν ὁ βασιλεύς τῷ κορασίῳ·
καὶ εἶπε ὁ βασιλιάς στὸ κορίτσι:
- Αἴτησον με ὅ ἐάν θέλῃς καὶ δώσω σοι.
Ζήτησέ μου ὅ,τι θέλεις καὶ θὰ σοῦ τὸ
δώσω.

23 **Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ**
Καὶ ὀρκίσθηκε σ' αὐτήν,
ὅτι ὅ ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι,
ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ζητήσῃς θὰ σοῦ τὸ
δώσω,
ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας μου.
ἕως τὸ μισὸ βασιλείῳ μου.

24 **Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς·**
Αὐτὴ βγῆκε ἔξω καὶ εἶπε στὴ μητέρα της·
- **Τί αἰτήσομαι;**
Τί νὰ ζητήσω;

Ἡ δὲ εἶπε·
Ἡ μητέρα της τῆς εἶπε:
- **Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.**
Τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 **Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς**
Καὶ ἀμέσως μπῆκε μὲ βῆμα ταχύ
πρὸς τὸν βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα·
καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸ βασιλιά:
- **Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι**
Θέλω νὰ μοῦ δώσῃς ἀμέσως σ' ἓνα πιάτο

τήν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου
τοῦ Βαπτιστοῦ.

τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 **Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς**

Καὶ λυπήθηκε ὁ βασιλιάς,

διὰ τοὺς ὄρκους

καὶ τοὺς συνανακειμένους

ἀλλ' ἐξ αἰτίας τῶν ὄρκων καὶ τῶν

καλεσμένων

οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.

δὲν ἠθελε νὰ τῆς ἀρνηθῆ.

27 **Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς**

σπεκουλάτωρα

Ἄμεσως λοιπὸν ἔστειλε ὁ βασιλιάς δῆμιον

ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

καὶ διέταξε νὰ φέρῃ τὸ κεφάλι τοῦ

Ἰωάννου.

Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν

ἐν τῇ φυλακῇ

Καὶ ἐκεῖνος πῆγε καὶ τὸν ἀποκεφάλισε

στὴ φυλακῇ

28 **καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ**

ἐπὶ πίνακι

καὶ ἔφερε τὸ κεφάλι τοῦ σ' ἓνα πιάτο

καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ

καὶ τὸ ἔδωσε στὸ κορίτσι

καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν

τῇ μητρὶ αὐτῆς.

καὶ τὸ κορίτσι τὸ ἔδωσε στὴ μητέρα της.

29 **Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ**

Καὶ ὅταν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ
 Ἰωάννου,
 ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτώμα αὐτοῦ
 ἦλθαν καὶ πῆραν τὸ σῶμά του
 καὶ ἔθηκαν αὐτό ἐν μνημείῳ.
 καὶ τὸ ἔβαλαν σὲ μνημεῖο.

30 **Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι
 πρὸς τὸν Ἰησοῦν**

Οἱ ἀπόστολοι ἐπέστρεψαν στὸν Ἰησοῦ
 καὶ ἀπήγγειλαν Αὐτῷ πάντα
 καὶ τοῦ τά ἀνήγγειλαν ὅλα
 καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.
 καὶ ὅσα ἔκαναν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Κοινωνικόν. Ψαλ. 111,6β

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
 Ἀλληλουῖα.

* * *

**Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος
 καὶ Βαπτιστῆς τοῦ Χριστοῦ
 στὰ Εὐαγγέλια**

Λουκ. 1,5-25. Ἡ προαναγγελία τῆς γενε-
 νήσεως τοῦ Ἰωάννου.

Λουκ. 1,57-80. Ἡ γέννηση τοῦ Ἰωάννου
 καὶ ἡ προφητεία τοῦ Ζα-
 χαρία.

Λουκ. 3,1-22. Ἡ δράση καὶ τὸ κήρυγμα
 τοῦ Ἰωάννου. Ματθ. 3,1-
 12. Μαρκ. 1,1-8. Ἰωάνν.
 1,19-28.

Λουκ. 7,18-35. Ὁ Ἰωάννης πληροφορεῖται
τὴ δράση καὶ ἃ θαύματα
τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὁ Ἰησοῦς
ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Ἰωάννου.
(Ματθ. 11,2-14)

Λουκ. 9,7-9. Ὁ Ἡρώδης ἀπορεῖ γιὰ τὸν
Ἰησοῦ καὶ νομίζει ὅτι εἶναι ὁ
Ἰωάννης πού
ἀπεκεφάλισε. (Ματθ. 14,1-
12. Μάρκ. 6,14-29).

**Ματθ. 14,1-12. Ὁ ἀποκεφάλισμός τοῦ
Ἰωάννου. Μάρκ. 6,14-29.
καὶ Λουκ. 9,7-9.**

ΣΑΛΩΜΗ

Ἀμίμητή σου ἡ χάρη στὸ χορό,
 παιδούλα στὴ ζωὴ μόλις μπασμένη!
 Μέ θάμπως σὲ ἀτενίζουν ἱερό
 τ' ἄνομου πατριοῦ σου οἱ καλεσμένοι.

Ἀγάλλεται ὁ Ἡρώδης - νοσηρὸ
 αἰσθημα στὴν ψυχὴ τὴν κολασμένη -
 καὶ δῶρο σοῦ ὑπόσχεται ἄδρὸ
 μ' ὄρκο γιὰ τὴ βραδιά τὴ μαγεμένη.

Σὰν τὶ σὲ θέλγει, κόρη πιὸ πολὺ;
 Χρυσάφι; Ἀσήμι; Ξωτικὸ ταξίδι;
 Ρήγισσα νὰ γενῆς σ' ἀπασχολεῖ;

Κι εἶπε τῆς μοιχαλίδας τ' ἄξιο φίδι:
 Ἦ πεδυμιά μου μόνη κι ὄχι ἄλλη
 τοῦ Βαπτιστῆ σὲ δίσκο τὸ κεφάλι!

Ἀρχιμ. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ
 "ΔΕΙΜΙΝΕΣ ΑΧΤΙΑΕΣ" Ποιήματα

«ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΠΤΙΣΤΗΝ»
«Ἰωάννη Βαπισταΐ!»

Ὁ ἔλεγχος στὰ χεῖλη σου φῖμὸ
δὲν γνώρισε, Ἰωάννη Βαπτιστή,
μ' ἀδείμαντος ἀπ' ἄρχοντα θυμὸ
φέγεις τὸ ἴδιο ρήγα καὶ ληστή.

Ἡρώδη σὲ ἀπώλειας γκρεμὸ
- τῆς νύμφης του ἀκόλαστο ἐραστή -
ἐπιτιμᾶς μ' ἀμείωτο ρυθμὸ
μὲ γλώσσα ποὺ στὰ θεῖα ἀρεστή.

Σύλληψή σου ἀκολουθεῖ κι εἰρκτή,
Ἐνάντια σου λυσσᾶ ἡ μοιχαλίδα
καὶ σκευωρεῖ ἐκδίκηση φρικτή.

Γιὰ κόρης τὸ χορὸ σ' ἀναγνο χῶρο.
Πρόδρομε, σὰν βροντὴ σὲ καταιγίδα
ἡ κάρρα σου ζητήθηκε ὡς δῶρο.

Ἀρχιμ. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ

"ΕΟΡΤΙΑ ΣΟΝΕΤΤΑ"

**Τό δεύτερο ανάγνωσμα τοῦ Ἑσπερινοῦ,
ἐκτεταμένο**

Μαλαχίου 3, 1-24.

- 1 **Τ**άδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ·
 Ὁ παντοκράτορας Κύριος λέει τά ἑξῆς:
Ἰδοῦ ἐγὼ ἐξαποστελῶ τόν ἄγγελόν Μου
πρό προσώπου σου,
 Ἐγὼ θά ἐξαποστείλω τόν ἀγγελιοφόρο
 Μου μπροστά ἀπό Σένα
ὅς κατασκευάσει τήν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου,
 ὁ ὁποῖος θά κατασκευάσῃ τό δρόμο Σου
 μπροστά Σου.
καί ἤξει εἰς τόν ναόν ἑαυτοῦ Κύριος,
 Καί θά φθάσῃ στό Ναό Του ὁ Κύριος,
Ὅν ὑμεῖς ζητεῖτε.
 τόν ὁποῖο περιμένετε.
- 2 **Καί τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου Αὐτοῦ;**
 Ποιός ὅμως θ' ἀντέξῃ τήν ἡμέρα
 τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Κυρίου;
- Ἦ τίς ὑποστήσεται**
ἐν τῇ ὀπτασίᾳ Αὐτοῦ;
 Ἦ ποιός θ' ἀντέξῃ τήν ἐμφάνισή Του;
Διότι Αὐτός εἰσπορεύεται
ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ
 Διότι Αὐτός θά εἰσέλθῃ στόν κόσμον
 σάν τή φωτιά τοῦ μεταλλουργοῦ στό χωνευτήρι,
καί ὡς πόα πλυνόντων.

σάν τήν καυστική ποτάσσα τοῦ πλυσίματος.

Καί καθιεῖται χωνεύων καί καθαρίζων
Καί θά καθίση νά χωνέψη καί νά καθαρίση

3

ὡς τό ἀργύριον καί τό χρυσίον.

ὅπως ἀναχωνεύεται καί καθαρίζεται
τό ἀσήμι καί τό χρυσάφι ἀπό τή σκουριά.

4 **Καί ἀρέσει τῷ Κυρίῳ**

θυσία Ἰούδα καί Ἱερουσαλήμ,

Τότε θά εἶναι εὐπρόδεκτες στόν Κύριο οἱ
θυσίες τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰούδα καί τῆς
Ἱερουσαλήμ,

καθώς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος

καί καθώς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν.

ὅπως τόν παλιό καιρό.

5 **Καί προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει·**

Καί θά ἔλθῃ σέ μᾶς γιά νά κάνῃ κρίση
καί ἔσται μάρτυς ταχύς

ἐπί τούς πονηρούς

καί θά καταγγεῖλῃ γρήγορα τούς πονηρούς

καί ἐπί τὰς μοιχαλίδας

καί τίς μοιχαλίδες,

καί ἐπί τούς ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ

ἐπί ψευδῇ

καί ἐκείνους πού ὀρκίζονται στό ὄνομά

Του καί βεβαιώνουν ψέματα,

καί τούς μή φοβουμένους Αὐτόν,

καί ὅλους ἐκείνους πού δέν Τόν σέβονται,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,
καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι·

Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας
καὶ δέν ἔχω ἀλλάξει καθόλου,

καὶ ὑμεῖς, υἱοὶ Ἰακώβ,

ἐνῶ ἐσεῖς οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ

7 ἐξεκλίνατε νόμιμα καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

ξεκλίνατε ἀπὸ τῆς ἐντολῆς τοῦ Νόμου
καὶ δέν τῆς τηρήσατε.

Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς Με,

Γι' αὐτὸ ἐπιστρέψετε σ' Ἐμένα

καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς,

καὶ τότε θά ἐπιστρέψω κι' Ἐγὼ σ' ἐσᾶς,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.

8 Μήτι πτερνιεῖ ἄνθρωπος Θεόν;

Μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ προσβάλῃ τὸ Θεό;

Διότι ὑμεῖς πτερνίζετέ Με.

Γιατί ἐσεῖς ὅμως Μὲ προσβάλατε!

Καὶ ἐρεῖτε· ἐν τίνι ἐπτερνίσασμέν Σε;

κι ὕστερα ρωτᾶτε: "Μὰ πῶς Σε προσβάλο-
με;

ὅτι τὰ ἐπιδέκατα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ
μεθ' ὑμῶν εἰσι·

Μὲ προσβάλατε γιατί οἱ δεκάτες καὶ οἱ
πρῶτοι

καρποί τῶν ἀγρῶν σας πού ὀφείλατε νά
Μοῦ προσφέρετε, βρίσκονται στά χέρια
σας.

- 9 **Καί ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε,**
Καί συνεχῶς ἐπινοεῖτε τρόπους
καί Ἐμέ ὑμεῖς πτερνίζετε·
τὸ ἔτος συνετελέσθη.

καί σεῖς Μὲ προσβάλλετε· ἐνῶ το ἔτος συ-
νετελέσθη.

- 10 **Καί εἰσηνέγκατε**

Ἐμαζέψατε

πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θεσαυρούς,
ὅλη τήν παραγωγή στίς ἀποθῆκες σας,
καί ἔσται ἡ διαρπαγή αὐτοῦ
ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

καί αὐτό εἶναι ἀρπαγή ἀπό τό Ναό Μου,
αὐτό πού τώρα βρίσκεται στά σπίτια σας.

Ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ,

Μετανοήσετε καί διορθωθῆτε σ' αὐτό,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος,

ἐάν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν

τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ

καί θά δῆτε ἂν δέν ἀνοίξω τοὺς καταρρά-
χτες τοῦ οὐρανοῦ

καί ἐκχεῶ τήν εὐλογίαν μου ὑμῖν

νά χύσω ἄφθονη τήν εὐλογία Μου πάνω
σας,

ἕως τοῦ ἱκανωθῆναι.

ὥσπου νά ἱκανοποιηθῆτε.

- 11 **Καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρωσιν**
 Θὰ ξεχωρίσω νὰ σᾶς ἀποστείλω γιὰ τὴ
 διατροφή σας
καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν
τὸν καρπὸν τῆς γῆς,
 καὶ δέ θά καταστρέψω γιὰ χάρη σας
 τοὺς καρποὺς τῆς γῆς,
καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν
ἡ ἄμπελος ἢ ἐν τῷ ἀγρῷ,
 καὶ δέ θά ἀρρωστήσουν τ' ἄμπέλια στά
 χωράφια σας.
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
 λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.
- 12 **Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη,**
 Τότε θά σᾶς καλοτυχιζοῦν ὅλα τὰ ἔθνη,
διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητῆ,
 γιὰτί θά εἴστε ἡ ἀγαπημένη χώρα
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
 λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.
- 13 **Ἐβαρῦνατε ἐπ' ἐμέ τοὺς λόγους ὑμῶν,**
 Εἶπατε ἐναντίον Μου λόγια βαριά,
λέγει Κύριος,
 λέει ὁ Κύριος,
καὶ εἶπατε·
Ἐν τίνι κατελαλήσαμεν κατὰ Σοῦ;
 καὶ μετὰ ρωτᾶτε; "Τί εἶπαμε ἐναντίον
 Σοῦ;"
- 14 **Εἶπατε· μάταιος ὁ δουλεύων Θεῷ,**
 Εἶπατε ὅτι "Εἶναι ἄσκοπο νὰ ὑπηρετεῖ
 κανεὶς τὸ Θεό".

καὶ τί πλέον

ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα Αὐτοῦ
καὶ ὅτι "Τί κερδίσαμε πού τηρήσαμε τίς
ἐντολές Του

καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἰκέται

καὶ πορευτήκαμε ὡς ἰκέτες

πρὸ προσώπου Κυρίου παντοκράτορος;
ἐνώπιον τοῦ παντοκράτορος Κυρίου;

15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἄλλοτρίους,

Τώρα ἐμεῖς μακαρίζομε τοὺς ἄλλογενεῖς

καὶ ἀνοικοδομοῦνται

πάντες ποιοῦντες ἄνομα

καὶ ὅλοι ὅσοι διαπράττουν ἀνομίες προσ-
δεύουν καὶ στηρίζονται ὡς στέρεα
οἰκοδομήματα

καὶ ἀντέστησαν τῷ Θεῷ καὶ ἐσώθησαν.

καὶ ἀντιτάχτηκαν στὸ Θεὸ καὶ
ἐσώθησαν!"

16 Ταῦτα κατελάλησαν

οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,

ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·

Αὐτά τὰ κακά εἶπαν καθένας πρὸς τὸ δι-
πλανό του ἐναντίον τοῦ Κυρίου, αὐτοὶ πού
ὑποτίθεται ὅτι φοβοῦνται τὸν Κύριο.

καὶ προσέσχε Κύριος καὶ εἰσήκουσε

Καὶ ὁ Κύριος πρόσεξε καὶ ἄκουσε.

καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνου

ἐνώπιον Αὐτοῦ

Καὶ ἔγραψε βιβλίον μνήμης γιὰ νᾶναι πά-
ντα

μπροστά Του, νά θυμᾶται
 τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον
 ἐκείνους ποὺ φοβοῦνται τὸν Κύριο
 καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα Αὐτοῦ.

καὶ ἐκείνους ποὺ σέβονται τ' ὄνομά Του.

- 17 **καὶ γνώσεσθε ὅτι Ἐγὼ Κύριος,**
 Θά μάθετε ὅμως ὅτι Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος
 ἐπιβλέπων ἀνάμεσον δικαίου
 καὶ ἀνάμεσον ἀνόμου

ποὺ ἐπιβλέπει ἀνάμεσα στό δίκαιο καὶ
 στόν ἀσεβῆ,

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
 τὴν ἡμέρα ἐκείνῃ,

ἢ Ἐγὼ ποιῶ

εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων Με.

τὴν ὁποία Ἐγὼ προετοιμάζω γιὰ νά φερθῶ
 με εὐμένεια, σ' ὅσους Μ' ἀγαποῦν.

- 18 **Καὶ ἐπιστραφήσεσθε καὶ ὄψεσθε**
 Τότε θὰ στραφῆτε καὶ θὰ δῆτε τὴ διαφορὰ
 ἀναμέσον δικαίου καὶ ἀναμέσον ἀνόμου
 ἀνάμεσα στόν δίκαιο καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτόν
 ποὺ περιφρονεῖ τὸ νόμο,
 καὶ ἀναμέσον τοῦ δουλεύοντος Θεῷ
 καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτόν ποὺ ὑπηρετεῖ τὸ Θεὸ
 καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

καὶ σ' ἐκεῖνον ποὺ δὲν Τὸν ὑπηρετεῖ.

- 19 **Διότι ἰδοὺ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται**
 Διότι νὰ την, ἔρχεται ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου
 καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέξει
 αὐτούς

ἡ ὁποία καίει σὰν καμίνι καὶ θὰ τοὺς κατακάψῃ.

**καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς
καὶ πάντες οἱ ποιῶντες ἄνομα
καλάμη,**

Τότε ὅλοι οἱ ἀλλογενεῖς καὶ ὅλοι ὅσοι
πράττουν τὴν ἁμαρτία θὰ εἶναι σὰν τὴν
καλαμιά,

**καὶ ἀνάψῃ αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη,
Κι ἐκεῖνη ἡ μέρα θὰ τοὺς κατακάψῃ
λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος,
καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ρίζα
οὐδὲ κλῆμα.**

δὲ θὰ ἀπομείνῃ τίποτα ἀπ' αὐτούς, οὔτε ρίζες οὔτε κλαδιά.

20 **Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν**

τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά Μου

Πάνω σέ σᾶς ὅμως πού σέβεστε τ' ὄνομά
Μου,

**ἥλιος δικαιοσύνης καὶ ἴασις
ἐν ταῖς πτέρυξιν Αὐτοῦ,**

θ' ἀνατελεῖ ὁ ἥλιος πού θ' ἀποκαλύψῃ
τὴ δικαιοσύνη σας καὶ τὰ φτερά του,
οἱ ἀχτίνες του θὰ σᾶς θεραπεύσουν.

καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσετε

Τότε θὰ βγῆτε καὶ θὰ σκιρτήσετε

ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα.

ὅπως τὰ μοσχάρια πού ἐλευθερώνονται
καὶ βγαίνουν ἀπὸ τὸ σταῦλο τους.

- 21 **Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους,**
 Ὅα καταπατήσετε τοὺς ἀσεβεῖς
διότι ἔσονται σποδὸς
ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν
 ποὺ θὰ γίνουν σκόνη κάτω ἀπὸ τὰ πόδια
 σας,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ Ἐγὼ ποιῶ,
 τὴν ἡμέρα ποὺ Ἐγὼ θὰ φέρω,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
 λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.
- 22 **Ἐπίγνωτε οὖν**
 Μάθετε καλά λοιπόν
καὶ μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ
τοῦ δούλου μου,
 καὶ νὰ θυμᾶστε τὸ Νόμο τοῦ Μωϋσῆ τοῦ
 δούλου Μου,
καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρήθ
 ὅπως τὸν ἐνομοθέτησα καὶ τοῦ τὸν παρέ-
 δωσα στό Χωρήθ,
πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ
προστάγματα καὶ δικαιώματα.
 τίς προσταγές καὶ τίς ἀπαιτήσεις Μου
 ἀπ' ὅλο τὸ λαὸ Ἰσραὴλ.
- 23 **Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν**
Ἥλιαν τὸν Θεσβίτην,
 Ἐγὼ θὰ σᾶς στείλω τὸν Ἥλία τὸν προφή-
 τη ἀπὸ τῆ Θεσβη,
πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου
τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ,

προτοῦ ἔρθη ἡ μεγάλη καὶ ἔνδοξη ἡμέρα
τοῦ Κυρίου,

24 ὅς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρός
πρὸς υἱόν

καὶ αὐτός θά κἀνη νά συμφιλιωθοῦν πάλι
οἱ γονεῖς μέ τά παιδιά

καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τόν πλησί-
ον αὐτοῦ,

καὶ κάθε ἀνθρωπος μέ τόν πλησίον του,
μή ἐλθὼν πατάξω τήν γῆν ἄρδην,
γιά νά μήν ἔλθω νά χτυπήσω τή γῆ,
νά κἀνω τά ἄνω κάτω.

λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

ὁ Θεός ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Αὐτά λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος, ὁ
ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραήλ.